

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Foreløbigt Svar til Hr. Doctor Larsen i Anledning af hans Par Ord i Skilderiet No. 83-85 f. A.

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 657. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1812_185-txt-shoot-idm356/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

N y e s t e

Skilderie af Kjøbenhavn.

Niende Aargang. No. 42.

Udgivet og forlagt af Boghandler E. Seldin.

Esperdagen den 23 Maj 1812.

Foreløbigt Svar til Hr. Doctor Varsen i
Anledning af hans Var Ord i Skildriet
No. 83—85 f. A.

(Sluttet.)

Det vilde blive alt for vidtstrækt saaledes at gennemgaa alle de vrangse Domme og vittelige eller uvittrelige Misforstaaelser, hvortil H. D. har givet sig Koldig. Præstens Videnskabelighed kan fra saameget bedre her gaa taus forbi, som jeg derom vil Gud, snart skal offentlig give mine Tanker mere udførlig tilkende. Her vil jeg kun bemærke, at H. D. ved at indrømme, at det rene Gesske kun hjælper lidt til at forstaa det Ny Testamente netop har skaffet min Auk over, at Testamentet er læst i Kristene Skoler, og det naer, at da jeg laede at det hebraiske Sprog fremmelig affaates paa de fleste Højskoler, ingenlunde har sagt hvid Stylden var, Leetemed eller de Stue derendes, og Kostummet indrammer ja Hr. D. Jeg tilstaae imidlertid ligesom, at jeg troer der er Skyld paa begge Sider, Læerne lagde ved Examina ei saamegen Vagt paa dette Sprog, som de burde, men det vilde rigtig nok kun lide hjælpe om de gjorde det, saalangs ei en anden Hand de skoler de Studerende. I saadanne Tine kan H. D. og jeg aldrig blive uenige, da det netop i

alle Dele er min faste Tro, at det hebraiske Sprog ei sigter, naar der er Læer som kan sange.

Præstens Naag synes H. D. at være i Højelegenhed med, han vil forsøge den, men kun paa Omvælt, ved at sammenblende den med den Agreste Præstens for høve som Embedsmænd i Staten; men det gaar ikke an. Det er meget rigtig, at Tidens Ringræt for Præstestanden ogsaa bidrager Sit til, at hemme dens Virksomhed, men paa dette Onde kan ene raades Ved derved, at Tidvalderen og mange Præster med, blive kristelige igen. Hvad siger for Resten Erfaringen om dem, der hidtil have haft Naag som Konfirmandslæder s. f. v., har Naag en giver dem mere gavnlige Anstæls enten i eller udenfor deres Menigheder, og har den det ikke, da Naag var sigden baade i og udenfor Standen, hvad kunde man da vente nu? Jeg siger nu som før, at enhver Præst, der siger efter Naag, skal huske paa dem, der gerne vilde hjælpes paa Fortvæns og Røde overflid tilbeds, thi jeg mener det er klart, baade af Text og Omstændelse, at Jesus med disse Ord lafede Karisæerne for deres Higen efter forsængelig Væst, fordi de vilde ansees af Menneflene, og det er aldeles vrangt, naar H. D. synes at mene, at denne Lyft kan lade sig forene med Opmagghed og Menighed i Sinder.

Til Slutning vil jeg i Anledning af Hr. D. Tale om min Forfatteren blot anmærke, at jeg ligesom følger den heilige Johannis Opfyndning: der

N y e s t e

Skilderie af Kjøbenhavn.

Niende Aargang. No. 42.

Udgivet og forlagt af Boghandler E. Seldin.

Esperdagen den 23 Maj 1812.

Foreløbigt Svar til Hr. Doctor Larsen i Anledning af hans Var Ord i Skildriet No. 83—85 f. A.

(Sluttet.)

Det vilde blive alt for vidtstrækt saaledes at gennemgaa alle de vrangse Domme og vittelige eller uvittrelige Misforstaaelser, hvortil H. D. har givet sig Kjøb. Præstens Videnskabelighed kan fra saameget bedre her gaa taus forbi, som jeg derom vil Gud, snart skal offentlig give mine Tanker mere udførlig tilkende. Her vil jeg kun bemærke, at H. D. ved at indrømme, at det rene Gesske kun hjælper lidt til at forstaa det Ny Testamentes netop har skaffet min Auk over, at Testamentet er læst i Kristene Skoler, og det naer, at da jeg laede at det hebraiske Sprog Nærmest affaates paa de fleste Højskoler, ingenlunde har sagt hvid Skuden var, Læremet eller de Stue derendes, og Kostummet indrammer ja Hr. D. Jeg tilstaae imidlertid ligesom, at jeg troer der er Skuld paa begge Sider, Lærerne lagde ved Examina ei saamegen Vægt paa dette Sprog, som de burde, men det vilde rigtig nok kun lide Hjelpe om de gjorde det, saalangs ei en anden Haand der skuler de Studerende. I saadanne Tider kan H. D. og jeg aldrig blive uenige, da det netop i

alle Dele er min faste Tro, at det hebraiske Sprog er nyttigt, naar der er Lærere som kan sange.

Præstens Naag synes H. D. at være i Højelegenhed med, han vil forsøge den, men kun paa Omvælt, ved at sammenblende den med den Agreste Præstens for høve som Embedsmænd i Staten; men det gaar ikke an. Det er meget rigtig, at Tidens Ringrøgt for Præstestanden ogsaa bidrager Sit til, at hemme dens Virksomhed, men paa dette Onde kan ene raades Ved derved, at Tidens Alderen og mange Præster med, blive kristelige igen. Hvad siger for Resten Erfaringen om dem, der hidtil have haft Naag som Konfirmandslæder s. f. v., har Naag en giver dem mere gavnlige Anstæls enten i eller udenfor deres Menigheder, og har den det ikke, da Naag var sigden baade i og udenfor Standen, hvad kunde man da vente nu? Jeg siger nu som før, at enhver Præst, der siger efter Naag, skal huske paa dem, der gerne vilde hjælpes paa Fortvæns og Røde overst tilbeds, thi jeg mener det er klart, baade af Text og Omstændelse, at Jesus med disse Ord laadte Karisæerne for deres Higen efter forsængelig Væst, fordi de vilde ansees af Menneskene, og det er aldeles vrangt, naar H. D. synes at mene, at denne Lyst kan lade sig forene med Omhyggelse og Menighed i Skilder.

Til Slutning vil jeg i Anledning af Hr. D. Tale om min Forfatteren blot anmærke, at jeg ligesom følger den heilige Johannis Opfyndning: der

